

Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden van 18 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. W. L. de Groot en de Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem

(Zaak C-385/00)

(2000/C 372/10)

De Hoge Raad der Nederlanden heeft bij arrest van 18 oktober 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 oktober 2000, in het geding tussen F. W. L. de Groot en de Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Verzetten artikel 48 van het EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39 EG) en artikel 7 Verordening 1612/68 EEG⁽¹⁾ van de Raad zich ertegen dat in het kader van een systeem ter voorkoming van dubbele belasting een inwoner van een lidstaat die in een bepaald jaar (ook) in een andere lidstaat inkomsten verwerft uit een aldaar uitgeoefende dienstbetrekking, voor welke inkomsten hij in die andere lidstaat wordt belast zonder dat daarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke en gezinssituatie van de betrokken werknemer, in zijn woonstaat een evenredig deel verliest van het voordeel van zijn belastingvrije som en persoonlijke fiscale tegemoetkomingen?
2. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, vloeien dan uit het Gemeenschapsrecht specifieke eisen voort met betrekking tot de wijze waarop in de woonstaat rekening moet worden gehouden met de persoonlijke en gezinssituatie van de betrokken werknemer?

⁽¹⁾ PB 1968, L 257, blz. 2.

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 9 augustus 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Finanzamt Hannover-Nord en Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH

(Zaak C-392/00)

(2000/C 372/11)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 9 augustus 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 25 oktober 2000, in het geding tussen Finanzamt Hannover-Nord en Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is het verenigbaar met artikel 4 van Richtlijn 69/335/EEG⁽¹⁾ betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal, dat het verstrekken van een renteloze lening door een vennoot aan zijn vennootschap aan kapitaalrecht wordt onderworpen, wanneer op het ogenblik waarop de lening wordt verstrekt, tussen de vennootschap en de vennoot een overeenkomst tot overdracht van de bedrijfsresultaten bestond?

⁽¹⁾ PB L 249 van 3.10.1969, blz. 25.

Verzoek van het Tribunale di Trento — Sezione civile — van 20 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Distillerie F.lli Cipriani SpA en Ministero delle Finanze

(Zaak C-395/00)

(2000/C 372/12)

Het Tribunale di Trento — Sezione civile — heeft bij beschikking van 20 oktober 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 26 oktober 2000, in het geding tussen Distillerie F.lli Cipriani SpA en Ministero delle Finanze, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. moet artikel 20, lid 3, van Richtlijn 92/12/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 25 februari 1992 — waar het gaat om goederen onder een schorsingsregeling als bedoeld in artikel 4, sub c, van deze Richtlijn, die zijn bestemd voor uitvoer via een of meer andere lidstaten, maar die niet op de plaats van bestemming zijn aangekomen, waarbij de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid werd begaan, niet kan worden vastgesteld — aldus worden uitgelegd, dat de lidstaat van vertrek de accijnzen alleen kan invorderen wanneer degene die zekerheid heeft gesteld voor de betaling, tijdig heeft kunnen vernemen dat geen zuivering van de schorsingsregeling heeft plaatsgevonden, zodat hij binnen de termijn van vier maanden na verzending van de goederen het afdoende bewijs kan leveren van de regelmatigheid van de handeling of van de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan?
2. bij bevestigend antwoord op vraag 1: geldt dezelfde uitlegging in dezelfde situatie ook, wanneer de lidstaat van vertrek dezelfde is als de lidstaat waar de overtreding of onregelmatigheid is vastgesteld, of geldt dan in diezelfde situatie hoe dan ook het vermoeden van artikel 20, lid 2, van de Richtlijn? Is in dat laatste geval het bewijs toegelaten van de regelmatigheid van de handeling of van de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan; en is dat bewijs dan gebonden aan de in het daarop volgende lid 3 gestelde termijn?

3. bij een ontkennend antwoord op vraag 1, moet dan artikel 20, lid 3, van Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 in dezelfde situatie aldus worden uitgelegd, dat degene die zekerheid heeft gesteld voor de betaling van de accijns, en die niet tijdig heeft kunnen vernemen dat geen zuivering van de schorsingsregeling heeft plaatsgevonden, het bewijs kan leveren dat de handeling regelmatig is geweest of op welke plaats de overtreding of de onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan, ook wanneer de termijn van vier maanden na verzending van de goederen is verstreken?

(¹) PB L 76 van 23.3.1992, blz. 1.

Verzoek van de 8ª Juízo Cível da Comarca do Porto (3ª secção) van 31 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Club — Tour, Viagens e Turismo, SA en A. C. Lobo Gonçalves Garrido, interveniënte: Club Med Viagens, Ld^a

(Zaak C-400/00)

(2000/C 372/13)

De 8.ª Juízo Cível da Comarca do Porto (3.ª secção) heeft bij beschikking van 31 oktober 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 november 2000, in het geding tussen Club-Tour, Viagens e Turismo, SA en A. C. Lobo Gonçalves Garrido, interveniënte: Club Med Viagens, Ld^a, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Vallen reizen, daaronder begrepen vervoer en logies in een toerismebedrijf, die door een reisbureau op verzoek en op initiatief van de consument of van een beperkte groep consumenten volgens hun wensen worden georganiseerd voor een gezamenlijke prijs, en die meer dan vierentwintig uur duren of een overnachting omvatten, onder de werkingssfeer van het begrip „pakketreizen” in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 90/314/EEG? (¹)

2. Kunnen de woorden „van tevoren georganiseerde combinatie” in dat artikel aldus worden uitgelegd, dat zij betrekking hebben op het tijdstip waarop de overeenkomst tussen het reisbureau en de klant is gesloten?

(¹) Richtlijn 90/314/EEG van de Raad van 13 juni 1990 betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten (PB L 158 van 23.6.1990, blz. 59).

Verzoek van het Employment Tribunal, Stratford (Verenigd Koninkrijk), van 10 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. Harding en Skandia Asset Management Ltd

(Zaak C-402/00)

(2000/C 372/14)

Het Employment Tribunal, Stratford (Verenigd Koninkrijk), heeft bij beschikking van 10 oktober 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 31 oktober 2000, in het geding tussen F. Harding en Skandia Asset Management Ltd, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is artikel 141 van het EG-Verdrag rechtstreeks van toepassing, zodat een verzoekende partij in een nationale procedure daarop een beroep kan doen om een territoriale begrenzing als neergelegd in Section 1(6) van de Equal Pay Act 1970 buiten toepassing te laten verklaren, zodat zij haar beloning kan vergelijken met de beloning van mannen die in dienst zijn van een partner van haar werkgever in een vestiging in een andere lidstaat en die hetzelfde of gelijkwaardig werk verrichten?

Verzoek van de Consiglio di Stato in sede giurisdizionale — Sezione Quarta — van 14 juli 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Coopsette srl en ANAS en Impresa Mambrini Costruzioni srl

(Zaak C-405/00)

(2000/C 372/15)

De Consiglio di Stato in sede giurisdizionale — Sezione Quarta — heeft bij beschikking van 14 juli 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 november 2000, in het geding tussen Coopsette srl en ANAS en Impresa Mambrini Costruzioni srl, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen: